

Nr 53.

Av herr **Biörklund**, om beredande av provisoriskt avlöningstillägg åt underofficerarne med vederlikar vid de i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda trupper.

I statsverkspropositionen till innevarande riksdag har under fjärde huvudtiteln föreslagits, att för beredande av ett provisoriskt avlöningstillägg av 200 kronor om året åt officerare och underofficerare med vederlikar vid Bodens trupper måtte å extra stat för år 1915 anvisas ett förslagsanslag av 60,000 kronor.

Såsom framgår av motiveringen till detta förslag sammanhänger därmed frågan, huruvida icke ett provisoriskt avlöningstillägg borde lämnas jämväl åt vissa andra underofficerare med vederlikar i övre Norrland, nämligen dem som tillhöra i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda — Västerbottens och Västernorrlands regementen, Jämtlands fältjägarregemente, Norrlands dragonregemente, Norrlands artilleriregemente och Norrlands trängkår.

Om det också kan erkännas, att Boden är beträffande vissa levnads-kostnader en dyrare ort än de övriga nu nämnda, följer dock icke däraf, att icke många av de särskilda omständigheter, som tala för avlöningstilläggets behövlighet för trupper i Boden, i lika mån förefinnas och tala för utsträckningen av detta tillägg att omfatta även de i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda trupper eller åtminstone den grupp bland dessa, vilken, såsom i senaste statsverkspropositionen erinrades, torde hava den minsta ekonomiska bärkraften, nämligen underofficerare med vederlikar.

Lämnar man nämligen tillbörligt erkännande dels åt de svårigheter, som i Boden förefinnas genom avstånden mellan järnvägsstationen och de respektive bostäderna för underbefälet, dels ock åt det förhållande, att den kommunala beskattningen där till äventyrs är något högre än på de övriga nu avsedda förläggningsorterna, så må det också med-

givas, att förhållandena i övrigt måste anses mycket likställda. I vissa viktiga avseenden äro de fullständigt lika, såsom i fråga om de höga kostnaderna för vinterbeklädnader åt underofficer och dennes familj, för de särskilda för honom nödvändiga vinterutrustningspersedlarne, samt för den till följd av kyla och mörker stora konsumtionen av ved, kol och lysämnen.

Också har arméförvaltningen i sitt yttrande i frågan funnit sig icke kunna bestrida, att de klimatiska förhållandena i Östersund, Sollefteå och Umeå för den arméns personal, som å någon av dessa platser hade sin förläggningsort, medförde en väsentligt större åtgång av eldnings- och belysningsämnen än för personal å andra förläggningssorter, och lika visst erkändes det vara, att behovet av varma utrustningspersedlar vore större för förstnämnda personal än för de senare.

Om också, såsom arméförvaltningen synes antaga, vedprisen i övre Norrland äro så mycket billigare än i huvudstaden, att totalkostnaden för värme därav något utjämnas, så kan en sådan utjämnning alls icke vinnas beträffande belysningen och än mindre i fråga om beklädnaden.

I propositionen har föreslagits ett provisoriskt avlöningstillägg av 200 kronor om året för officerare och underofficerare med vederlikar i Boden.

Vid sådant förhållande och då, såsom ovan sagts, omständigheterna må erkännas vara i någon mån mindre ogynnsamma i Umeå, Östersund och Sollefteå än i Boden, torde å dessa förstnämnda tre orter det provisoriska avlöningstillägget böra sättas till 150 kronor om året för underofficerare med vederlikar, och då detta beräknats draga en kostnad av omkring 36,000 kronor, hemställes,

att det av Kungl. Maj:t begärda förslagsanslag för beredande av provisoriskt avlöningstillägg åt officerare och underofficerare med vederlikar vid Bodens trupper måtte utsträckas att omfatta även provisoriskt avlöningstillägg med 150 kronor om året åt underofficerare med vederlikar vid de i Umeå, Östersund och Sollefteå förlagda trupper samt att för den skull anslaget måtte höjas till förslagsvis 96,000 kronor.

Stockholm den 29 maj 1914.

H. Biörklund.